

تشخیص بیماری دو قطبی از بیش فعالی با نوار مغزی

محققان ایرانی موفق شدند بیماری ADHD (کم توجهی، بیش فعالی) و بیماری دوقطبی نوع دو را با استفاده از نوار مغزی تشخیص دهند تا از این طریق بیمار در درمان به مشکل برنخورد.

محققان ایرانی موفق شدند بیماری ADHD (کم توجهی، بیش فعالی) و بیماری دوقطبی نوع دو را با استفاده از نوار مغزی تشخیص دهند تا از این طریق بیمار در درمان به مشکل برنخورد.

صفا رفیعی وند، محقق طرح «تشخیص بیماری کم توجهی و بیش فعالی با بیماری دوقطبی نوع دو با استفاده از نوار مغزی» به خبرنگار مهر گفت: در این طرح با استفاده از نوار مغزی، داده های مغزی یک فرد را به کمک الگوریتم های ریاضی تحلیل می کنیم چراکه نوار مغزی یک سیستم کمک تشخیصی برای پزشک است و پزشک بر این اساس می تواند بیماری فرد را تشخیص دهد.

وی اظهار داشت: بنا داریم تا از این طریق به تفکیک بیماری های دو قطبی و ADHD بپردازیم چراکه نرخ تشخیص نادرست این دو بیماری در دنیا بالا و این موضوع در درمان فرد تاثیرگذار است.

رفیعی وند با بیان اینکه بیماری دو قطبی، دو فاز دارد که یک حالت سرخوشی و فاز دیگر افسردگی است و بیمار مدام از این حالت به آن حالت می رود، گفت: بیماران دو قطبی در حالت سرخوشی علائمی شبیه بیماران مبتلا به ADHD یا کم توجهی و بیش فعالی دارند از این رو اشتباهی بیماری دو قطبی نوع دو، ADHD تشخیص داده می شود.

به گفته وی، بر اساس یکی از تحقیقات انجام گرفته در سال ۲۰۱۲ تقریباً بیست و هشت درصد بیماران دو قطبی، ADHD تشخیص داده می شوند.

وی ادامه داد: پزشک با شرح حالی که بیمار می دهد به تشخیص بیماری می پردازد از این رو ممکن است در تشخیص خطا کند. وقتی بیمار شرح حال خوبی ندهد پزشک هم نمی تواند تشخیص خوبی داشته باشد از این رو بیماری دو قطبی اشتباهی تشخیص داده می شود.

وی با تاکید بر اینکه استفاده از نوار مغزی می تواند تفکیک این دو بیماری را ممکن سازد، عنوان کرد: از آنجایی که اختلالات روانی به کارکرد مغز وابسته است از این رو می توان به راحتی با استفاده از نوار مغزی که کارکرد های مغز را نشان می دهد و تحلیل آن، بین این دو بیماری تمایز قائل شد.

رفیعی وند با بیان اینکه این طرح هنوز در مرحله اجراست، ولی نتایج اولیه خوب بوده است، تاکید داشت: برای ارزیابی یک سیستم تشخیصی، پارامترهای مختلفی باید در نظر گرفته شوند که شاید مهم ترین آنها میزان خطای تشخیص باشد.

وی خاطرنشان کرد: هدف از اجرای این طرح رفع یک مشکل در تشخیص پزشکی و کاهش هزینه های مالی و انسانی ناشی از خطای احتمالی در تشخیص این دو بیماری است.

وی ادامه داد: به طور کلی در حوزه سیستم های تشخیصی مانند دیگر حوزه ها علاقمند به ارائه سیستم های خودکار هستیم تا مشکلات ناشی از نیروی انسانی را حذف کنیم.

رفیعی وند با بیان اینکه هدف نهایی نه فقط در این پروژه بلکه در رویکرد جهانی، به سمت ارائه سیستم های تشخیصی کاربردی است، گفت: ولی برای رسیدن به این هدف یعنی ارائه سیستم هایی که به طور کامل جایگزین پزشک شوند و کار تشخیص را به عهده بگیرند، راه زیادی در پیش است. اما در آینده با توجه به کاهش هزینه های تکنولوژی و عمومیت یافتن آن امیدواریم به طور جدی مورد استفاده قرار بگیرند.

وی عنوان کرد: بنابراین چنین سیستم هایی عمدتاً در قالب سیستم های کمک تشخیصی معرفی می شوند تا در مواردی که پزشک در تشخیص دچار تردید می شود، بتواند از آنها بهره بگیرد.